

на на самото дно на храма, който образува кри-
ло. -

Елефантински храмъ.

Въ Елефантински остров, на южната гра-
ница на Египетъ, се е намирал единъ малкъ храмъ,
който представлява оригинални особенности. Той б-
ше малко здание, построено върху единъ правъгълникъ
отъ 12 метра дължина и 9'30-ширина. Той б-ше из-
дигнатъ върху едно подножие, сградено отъ добри
отлани камъни, което б-ше високо 2 м. 25 см. Цялата
височина на храма б-ше 6 м. 50 см. Върху зданието б-
ше заобиколено съ пиласстри и само при входовето
имаше колони. Мбзи пиласстри б-ха свързани съ
една ниска стена по междуси. Стените и пил-
астрите на тази постройка с-х перпендикулярни
всѣхъ наклонени, както обикновено биватъ въ Египетъ.

При всичкото свои малки размери, това
здание пробвало е да се вижда хубаво и да не сондно.
Египетската архитектура не е произвеждала мо-
же би творение, което по своята хубава симетрич-
на и частливи пропорции, би произвело повече сигурности
на нашия поверенъ вкусъ, който се е възпиталъ въ
школата на Гърците и Римляните. Този храмъ
ни напомни, типотъ на гръцкитъ храмове, съ своитъ
колонади наokoло. Подобенъ храмове се намирахъ въ
Гърция Периптерни храмове, и Елефантинският
храмъ е единъ видъ соединителна, линия чартта
между египетската и Еленската архитектура.

Енеосъ или Емистеосъ (Enneos или Emistios)
се наричатъ подземнитъ храмове, „пе-
цери“ или „поповинъ пещери“, споредъ както сѣ-
бѣли и на поповина издълбани въ скалата и които
много се сѣбѣли въ долинъ Египетъ т. е. въ грани-
ците на горний Египетъ.

Отъ този видъ храмове най-прости сѣ-
бѣли въ Утсамбулъ (Utambul). Въставени
въ сѣбѣли духъ и неополнени по сѣбѣли начинъ,
дѣлътъ имъ сѣбѣли при всичко че сѣбѣли имаше